

Ze současného života SČVP

Schůze redakční rady

Dne 9. 3. 2016 proběhla schůze redakční rady ve složení: Alena Pavlicová, Tereza Bártková, Blanka Langrová a Dagmar Martinková. Byla jednomyslně zvolena předsedkyně redakční rady, kterou se stala Alena Pavlicová. Probíraly se možné změny na webu scvp.eu, jak jej zpřehlednit, zmodernizovat a rozšířit. Některé změny jste možná již zaznamenali a další Vás ještě čekají. Dále se řešila otázka rozšíření a barevnosti Zpravodaje, založení facebookové stránky Sdružení, revitalizace původního loga a další.

Tímto se na Vás, vážení čtenáři, obrácíme, jistě jste si všimli nově přidané stránky do našeho Zpravodaje a my Vás nyní prosíme o zpětnou vazbu. Líbí se Vám rozšíření? Máte nějaké připomínky či náměty, co byste si ve Zpravodaji chtěli ještě přečíst? Chtěli byste do Zpravodaje přidat i barvy, nebo ponechat dosavadní černobílou variantu? Prosíme o Vaše náměty na e-mail: zpravodajscvp@seznam.cz, nebo na adresu redaktorky. Předem děkujeme za Vaši zpětnou vazbu.

red

Setkání regionu Brno

Dne 18. 3. 2016 se v salonku restaurace Rubín uskutečnilo setkání regionu Brno za účasti nové předsedkyně SČVP Mgr. Dagmar Martinkové. Šlo se přes 30 Čechů z Volyně a jejich přátel. Předseda regionu Brno Ing., Jan Pavlica, po připomenutí činnosti v roce 2015 seznámil přítomné členy s plánovanými akcemi na rok 2016. Nová předsedkyně hovořila také o pří-

Príspevek z Celostátního setkání volyňských Čechů z 28. 11. 2015

O houževnatém vlastenectví volyňských Čechů

„Neptej se, co může udělat tvá zem pro tebe. Ptej se, co ty můžeš udělat pro svoji zem.“ Na tenhle výrok Johna Fitzgeralda Kennedyho jsem si mnohokrát vzpomněl, když jsem uvažoval o místu volyňských Čechů v českých dějinách. Na jaře 1944

pravě 70. výročí reemigrace v roce 2017. Paní Tereza Bártková seznámila přítomné o připravované akci pro zviditelnění Čechů z Volyně pod názvem Den volyňské kuchyně. Setkání proběhlo v družném ovzduší vzpomínek a také s výměnou názorů k současnému stavu na Ukrajině.

Alena Pavlicová

Facebook

Vážený krajané a příznivci, chtěl bych vás upozornit na novou facebookovou skupinu a oficiální facebookové stránky Sdružení, které byly založeny z pověření předsedkyně SČVP. Ve skupině probíhá diskuze o předcích, fungování Sdružení, zážitcích a akcích s volyňskou tematikou atd. Vítejte každého se zájmem o téma volyňských Čechů. Na oficiální facebookové stránce Sdružení, kde bude převážně prezentováno fungování sdružení a budou zveřejňována stanoviska předsednictva. Jak je naleznete?

Skupina: Zadáním do facebookového vyhledávače název **Volyňští Češi** nebo přes facebookové stránky, kde je odkaz na tuto skupinu.

Stránky: Zadáním do facebookového vyhledávače název **Sdružení Čechů z Volyně** a jejich přátel nebo do internetového vyhledávače zadat www.facebook.com/scvpeu.

Daniél Niče, správce fb stránek a skupiny

Dne 30. dubna v 10.30 v pražském hotelu Legie zasedá hist.-dokumentační komise.

daleko na východě, na Volyni, věděli, co mohou v dané chvíli pro svou těžce zkoušenou zemi uprostřed Evropy udělat. Přihlásili se hromadně ke Svobodovcům, aby společně s nimi bojovali za svobodu Československa. Srdečnost, nesobeckost a houževnatost jsou podle jednoho článku, uveřejněného v roce 1946 v periodiku Svazu Čechů z Volyně Věrná stráž, charakteristickými vlastnostmi volyňských Čechů. Myslím, že jde o případný postřeh, neboť houževnatost a vzájemná sounáležitost pomáhaly skupinám Čechů, přicháze-

Výzva regionu Brno

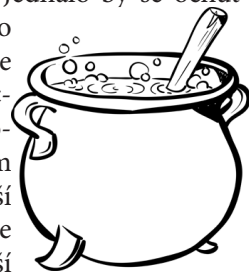
Vážení čtenáři, někteří z Vás možná již zaznamenali zmínky o akci nazvané **Den volyňské kuchyně**. Jednalo by se o ochutnávkovou akci pro veřejnost, kde by se prezentovala tradiční i netradiční volyňská jídla. Dalším a možná důležitější posláním této akce je zviditelnění naší komunity v očích veřejnosti. Kromě degustace našich vynikajících pokrmů budou návštěvníci seznámeni s volyňskou historií, kulturou, tradicemi i našimi publikacemi a činností Sdružení. Jako první by chtěl akci uspořádat region Brno, podle předběžných plánů by se měla uskutečnit v září letošního roku.

Volyňští Češi jsou neprávem opomíjenou skupinou, o které zvláště mladí nic neví. Neváhali se dvakrát postavit za vlast, kterou nikdy neviděli, a obětovat pro ni své životy. Chceme se dostat do širšího povědomí, aby se na ně nezapomnělo. Toto je jeden ze způsobů, jak toho dosáhnout. Akce zřejmě proběhne pod záštitou radnice Brna-střed v centru Brna.

Vaříte, pečete, smažíte doma nějaké jídlo, které pochází z Volyně? Jste ochotni se do akce zapojit? Prosíme, ozvěte se nám, jsme rádi za každého, kdo je ochotný přiložit ruku k dílu. Kontaktovat můžete buď manželé Pavlicovi (pavlicova.volyln@seznam.cz, j.pavlica@email.cz) nebo Terezu Bártkovou (zpravodajscvp@seznam.cz) na adresu Zpravodaje. Předem všem děkujeme.

red

jícím od 70. let 19. století kolonizovat území volyňské gubernie, snašet obtíže s tím spojené. Během pár desetiletí v řídké osídlené Volyni vybudovali malé ostrůvky českého domova, na první pohled odlišné od ukrajinských sousedů – upravené vesnice jakoby z Polabí – se školami, kulturními domy a hasičskými zbojnicemi, obklopené pečlivě obdělávanými poli, ovocnými zahradami a chmelnicemi. Rozvíjeli drobné průmyslové podnikání, stavěli a provozovali pivovary, mlýny, strojní dílny a cihelny. Mnohým krajanům přirostla časem Volyň (pokračování na další straně)



(pokračování z předchozí strany)
k srdci. Mluvili o ní jako o zemi vlnících se lánů zlatého obilí, tajemně šumících lesů, volně plynoucích řek, bujně kvetoucích lučin, březových hájů a kvetoucích sadů.

Méně přívětivou tvář Volyně byly často dramatické společenské, ekonomické a sociální zvraty, jimiž procházela v bouřlivém dvacátém století. Nejhorší byla čty-



PaedDr. Jaroslav Moravec

řicátá léta. Na podzim 1939 se celá Volyně stala součástí Sovětského svazu, a v létě 1941, hned na počátku německo-sovětské války, obsadila Volyně a Ukrajinu německá armáda, načež tam zavedla okupační správu. Krajané nejprve postihly důsledky realizace kolektivistických plánů sovětských bolševiků (znárodnování průmyslu, nucená kolektivizace venkova, likvidace třídních nepřátel), a v krátkém časovém sledu praktiky brutální nacistické exploatace pracovní síly obyvatelstva, spojené s drancováním potravinových, surovinových a energetických zdrojů Ukrajiny. Usedlosti volyňských krajanů byly vítanou kořistí pro věčně hladové, ozbrojené nacionalisty Ukrajinské povstalecké armády (UPA), tzv. Banderovce, partyzány polské Zemské armády, i prosovětské partyzány.

Život naučil volyňské krajané vzájemně si vypomáhat, křesťansky soucítiti s osobami pronásledovanými z nacionálních a rasových důvodů. Ukrývali řadu osob z židovské komunity. Podle výstižného vyjádření skupiny židů, jimž zachránili život, byli Češi na Volyni „ostrovem lidskosti v oceánu nelidskosti a bestiality.“

Volyňští krajané neztratili nikdy pocit sounáležitosti se vzdálenou vlastí. Jejich vlastenectví nebylo planým tlacháním, řečeno parafrází aforismu K. H. Borovského: „Přešlo jim z úst do ručiček.“ Před sto lety, v zájmu myšlenky vytvoření samostatného státu Čechů a Slováků, se hlásili do České družiny, po roce 1917 bojovali v československých legiích na Rusi. O dvacet let později, v zimě 1939–1940, v Kvasilově a v okolních vesnicích pečovali o více než stočlennou skupinu československých dobrovolníků Svobodova legionu, z nichž

mnozí později bojovali v našich jednotkách na středním Východě a v Sovětském svazu. Jednotliví volyňští krajané, vyhnanci z kazachstánských stepí (Jaroslav Perný), či propuštění vězni sibiřských gulagů (Jan Olič), se hlásili od roku 1942 do Svobodovy jednotky formované v Buzuluk, bojovali u Sokolova (z 52 volyňských Čechů tam padlo 22), osvobozovali Kyjev. Na jaře 1944 se přihlásilo do řad Svobodovců na dvanáct tisíc volyňských krajanů – mužů i žen, jedna čtvrtina veškeré české populace na Volyni. To umožnilo sestavit 1. čs. armádní sbor o síle 16 000 vojáků. Hlásili se sotva zletilí jinoši i padesátiletí muži. Poprvé po půl tisíciletí od husitských válek nastoupily k vojenské službě jako dobrovolnice dívky a ženy. Po krátkém výcviku byli volyňští dobrovolníci nasazeni 9. září 1944 do nejlítějších bojů karpatsko-dukelské operace, největší a nejkrvavější bitvy našich novodobých dějin. Na jejím počátku tvořili volyňští muži a ženy více než šedesát procent všech vojáků 1. Československého armádního sboru v SSSR.

Po strašných obětech sedmidedlní dukelské operace prošli Volyňáci na jaře 1945 dvouměsíčními krvavými boji u Liptovského Mikuláše. V mrazu a sněhových závějích přesouvali těžkou bojovou techniku přes strmé horské svahy Velké a Malé Fatry, v dubnu 1945 osvobodily tanky s volyňskými osádkami Ostravu, a dva tanky, jimž veleli volyňští krajané, dorazili 10. května 1945 až do Prahy. S oprávněnou hrdostí volyňští veteráni dodnes vzpomínají na atmosféru rozjásané Prahy, aplaudující jim při slavnostním pochodu 17. května 1945. Generál Ludvík Svoboda v roce 1946 odhadl válečné oběti volyňských bojovníků na 2 000 padlých mužů a žen a na 4 000 raněných. Vzpomněl i na obětavou materiální pomoc volyňských rodin. Odevzdali pro potřeby armády několik set koní a kusů dobytka, darovali obilí, mouku, psací stroje, knihy, a hudební nástroje. Jak tehdy řekl: „Patří jim za to náš upřímný dík a trvalá vděčnost celého národa!“

Milí veteráni! O tom, jak proměnlivé byly projevy vděčnosti národa ke svým hrdinům, víte nejlépe vy sami. Od metálů a uznalého poplácávání po rameni, k ignorování a zapominání, a přes společenskou dehonestaci až ke kriminálům. Bohužel, i v sebedemokratičtější se tvářící společnosti je minulost nejenom předmětem bádání profesionálních historiků, ale účelově ji vykládají v rámci partikulárních zájmů větší i menší hráči světa prosáklého ideologiemi, politikařením a byznysem. Snad se najde v odpoledním programu čas na besedu o tom, jaké máte zkušenosti s ucho-

váváním paměti na volyňské hrdiny, vy – členové Sdružení Čechů z Volyně – v jednotlivých regionech.

Přemýšlel jsem, jak poděkovat válečným veteránům 1. čs. armádního sboru v SSSR. Pak jsem zjistil, že před řadou let to udělala osoba mnohem povolanejší. Generál poručík Vilém Sacher (1907–1987), někdejší velitel 3. brigády 1. Čs. armádního sboru v SSSR, tvořeného převážně volyňskými Čechy. V létě 1944 vedl dělostřelecký výcvik volyňských nováčků v táborech u Sadagury a na konci války s nimi došel až na střední Moravu. 6. května 1945 na Hané, někde mezi Holešovem a Hulínem, si do svého deníku o volyňských vojácích zapsal následující slova: „...při vstupu do armády jim přislíbili dobrá hospodářství. Stavení, pole a nářadí. Pozoruhodní lidé. Často jsem se v duchu ptal: Zač bojují? Za starou vlast, za rodinu? Nebo za nové lány s hospodářskými usedlostmi? Asi za všechno dohromady. Chtěli začít nový život ve staré vlasti. Skromný cíl, za který jich už tolik zaplatilo vším. Brigáda v Sadaguře byla převážně volyňácká. Mladí i starší. Povahově měkčí, hloubaví jako Čeští bratři. Poslušní a učenliví vojáci. Dobrovolně opustili Volyně a své blízké. Dnes jim patří jenom to, co mají na sobě. Na počátku karpatsko-dukelské operace prošli krvavým ohněm. A tak to šlo dál. Táli jako jarní sněh. Kolik jich asi k dnešnímu dni v brigádě zůstalo? Volyňským Čechům bychom měli jednou postavit památník. Z dobrého kovu. Oni na válku nikdy nezapomenou a my všichni bychom neměli zapomenout na ně.“

Těmito slovy zhodnotil houževnaté vlastenectví volyňských vojáků generál Sacher. Za sebe bych chtěl říci: Milí veteráni – za všechno, co jste pro národ udělali, díky. Jste svědomím národa, buďte ještě dlouho mezi námi. Potřebujeme vaše svědectví jako obranu proti falešným vykladačům dějin.

PaedDr. Jaroslav Moravec



Vzpomínky na Volyně

Příběhy Mikuláše Mulky

Mému otci Mikuláši Mulkovi bylo na jaře 1944, kdy nás na ukrajinské Volyni Sověti osvobodili od německé okupace, 40 let, byl ženatý a měl v té době 4 potomky. Moc se mu od dětí do armády nechtělo, ale zjistil, že by ho odvedli do ruské armády, a tak se přihlásil do československého vojska k plukovníku Svobodovi. Pocházel totiž ze smíšené ukrajinsko-české rodiny, jeho maminka byla Češka a za svobodna se jmenovala Tučková, takže byl poloviční

(pokračování na další straně)

(pokračování z předchozí strany)

Čech. Nastoupil jako ženista. Stavěli dřevěné mosty přes řeky, při tom také zažil bombardování.

Především bych se chtěl zmínit o hlídání skladu v lese na Dukle, kde byla různá munice, auta, vleky a nejrůznější bedny. Střežili to tři muži, dost tvrdý chlap, nějaký Bureš a další byl Žid jménem Mojše. Ten se každý večer modlil nahlas, a to tak, že na ruku a na hlavu si omotal nějaký „růženec“. Oba dva, táta s Burešem ho upozorňovali, že večer je jeho hlas daleko slyšet a prosili ho, aby se modlil potichu, že může přijít Němec a postřílet je, ale on neuposlechl a stále to dělal. Tak ho vystěhovali ze stanu pod vlečku obstavenou bednami. Stejně jim ale to hlasité modlení vadilo. Bureš se rozhodl, že ho vytréstá. Řekl otci, aby Mojšovi vytáhl z pušky závěr a že ho vystraší. Bureš našel německý plášť a večer, když se Mojše modlil, na něj Bureš vystřílel do louže celý zásobník ze samopalu, tak že byl Mojše celý pocákaný blátem. Mojše si na pušku ani nevzpomněl, ale táta Burešovi vynadal, že se kulka mohla odrazit a Mojšeho zabít. Ovšem velmi to pomohlo, Mojše se modlil potichu a věřil, že to byl Němec.

Další příhoda

Otec s Burešem hlídal vojenské skladiště, nevím už ani, v jakém městě to bylo. Bureš v tom skladišti stále kradl a propíjel to. Ve skladě už scházelo mnoho věcí a Bureš v hospodě řekl, že bude ještě chvíli krást a potom ten sklad i s Mulkou odstřelí. Táta se to dozvěděl a nechal se přeložit. Za nějaký čas se dozvěděl, že sklad skutečně vyletěl do povětří.

Ke konci války otec sháněl pro rodinu, čtyři děti a ženu, oblečení, látky, botičky apod. Bureš naříkal, že domů pro rodinu nic nemá, tak mu otec něco daroval. Když se vraceli z fronty na koci války domů, tak se otec dozvěděl, že Bureš zase všechny věci propil.

Mikuláš Mulka mladší, jeho syn

Osudy rodiny Tlustých z Dědové Hory na Volyni

V Litoměřicích jsem viděla práci pana PaedDr. Jaroslava Moravce, kde má podchycené obyvatelstvo, které se přistěhovalo z Volyně. Našla jsem v Žitenicích Josefa Tlustého, píše se tam i o jeho manželce a matce, rozené Kutílkové. V rodině Tlustých byli tito lidé: bratr Václav se narodil 1926, strýcové, o kterých se zde rozepíšu, František, Marie, Josef – jeho otec, Filomena, Václav, Vladimír, Antonín. Strýcové byli kováři i jeho otec, jen Vladimír nechtěl být špinavý, vyučil se ševcem.

Dědová Hora v roce 1920 zůstala pod Ruskou vládou, byla to první vesnička na ruské straně a jako první stál dům rodiny Tlustých. My jsme se s nimi proto nemohli stýkat. Můj dědeček, když chtěl vidět svoje vnučata, tak jel s jedním Ukrajinem, co tam měl pole a na poli jako kopal, Tlustých šli na zahradu trhat trávu a viděli se, hovořit spolu ale nemohli. Jedna moje starší sestřenice mi říkala, že když si doma v Moštěnici vylezli na vysokou třešeň, viděli Tlustých domek, později prý Rusové postavili plot z proutí a už neviděli nic.

Přišly zlé roky, čistky – samozřejmě, že strýce odvezli neznámo kam. Rodina se musela odstěhovat 70 km hlouběji do Ruska. Bratranec Václav mi říkal, že šli s maminkou a hledali ubytování, každý měl strach a bál se je ubytovat, protože jejich tatínek byl považován za škůdce vlasti. Ubytovala je jedna paní, která měla též muže vyvezeného na Sibiři a žila na samotě - Chůtory. Maminka chodila pracovat do kolchozu. Byli tam asi 3 roky, než začala válka, potom se vrátili do své domoviny.

Synové dorostli, Josef byl odvezen do Německa na práci. Byl poblíž Drážďan, pracoval v zemědělství a byl tam s ním i mladý člověk z Chrudimi. Mládenci utekli a u Chrudimi vstoupili k partyzánům. Po letech mi sestřenice Liduška vypravovala, že jí navštívila v Tašovicích

u Karlových Varů její spolupracovnice a prohlížely si fotky a najednou tam ta spolupracovnice poznala Josefa Tlustého, který jim uvařil moc dobrý guláš. Bylo to tak - tato dívenka byla v koncentráku a Němci je hnali před vlakem po kolejích a partyzáni je osvobodili a Josef byl mezi nimi.

Václav – nejdříve musel narukovat do ruské armády, ale potom přestoupil do Svobodovy armády. Byl raněný na ruce. Na doléčení ho odvezli až do Baku. Tam ho zastihl konec války. Když ho propustili z nemocnice, tak mu dali ruskou uniformu, celou zašivanou, jak byla od střel poškozená. Samozřejmě, že se bránil, že chce svoji uniformu, která už byla někde pryč. Dali mu ruskou uniformu - novou, ale nesměl už se vrátit na pokoj, aby to ti ostatní pacienti neviděli, že dostal novou uniformu. Dostal též poukázky na jídlo, které si mohl po nádražích odebírat a jízdenku na vlak. Jenže to byl takový zmatek, že do osobního vlaku se vůbec nemohl dostat, jak byl přeplněný. Musel se dostat do nákladního vagonu a jen se mohl chytit jednou rukou. Jídlo po nádražích bylo nedostupné, plno lidí, velké fronty. Tak prodal svůj vojenský nový kabát, aby měl co jíst. Musel si i nějaké jídlo ukrást. Jeho cesta z Baku na Dědovou Horu trvala měsíc.

Nějaké informace o strýci Josefu Tlustém narozeném 1892 – tyto informace mi vypravoval můj otec Josef Širc, nar. 1887. Byl ve Svobodově armádě a sešel se tam s člověkem, který na Sibiři pracoval s mým strýcem. Oba prý pracovali v podzemních točkách – krytech a dělali tam kovářské práce. Prý byli blízko svého bydliště. Chystali se k útěku, ale strýc to odmítl, že má dva syny, aby nebyli kvůli tomu perzekvováni, oni nevěděli, že je válka. Tomu druhému Čechovi se útěk podařil a byl ve Svobodově armádě.

*Soňa Nováková, rozená Šircová
z Moštěnice, okr. Ostroh
sepsáno dne 24.11.2015
v České Kamenici*

použitá nelichotivá slova.

2. Za paní Podhajskou se omlouvám, že zprávu o záslužné práci paní hraběnky Kinské odbyla pouze krátkým sdělením.

3. Za paní Ponomarenko, moji vzácnou dlouholetou spolupracovnici, že se zřejmě nestačila oficiálně věnovat paní hraběnce Kinské.

4. Za vedoucí našeho spolku paní Martinkovou, že nezorganizovala předání dárek ve Stromovce a včas neposlala slíbené fotografie.

5. Za nevyšimavost Volyňáků v autobuse

při vykládání balíků s dárky.

6. Za redakci Zpravodaje, že nepostřehla realitu článku a nedohodla redakčně uspokojivý dodatek.

Na závěr se přimlouvám, aby paní hraběnka napsala o své záslužné práci a o své nové knize informační a smířlivý článek do Zpravodaje. (Za článek o nové knize i vlastních aktivitách se přimlouvám i redakce Zpravodaje – pozn.red.)

*Troufale napsal dlouholetý přítel Irenky Malínské
Ing. Josef Kindl*



Od našich čtenářů

Virtuálně za Irenku Malínskou

K polemickému nádechu článku paní hraběnky Kinské ze Zpravodaje č. 2/2016, pro svědomí volyňského ducha a pro klid své duše upřímně se omlouvám:

1. Za hraběnku Kinskou se omlouvám Dubenské Stromovce, jmenovitě paní Eleně Podhajské, za nevěcnou kritiku a

Vzpomínka na setkání s Olgou Havlovou

Dne 21. ledna uplynulo 20 let od úmrtí paní Olgy Havlové (roz. Šplíchalové) – první manželky prezidenta Václava Havla. Pan prezident o ní později často hovořil jako o své nepostradatelné životní opoře. Počátkem roku 1990 paní Olga založila Výbor dobré vůle.

Za svoji charitativní práci ve Výboru dobré vůle byla v Norsku vyhlášena „Ženou roku 1991“ a za práci pro děti převzala v létě 1995 v Nizozemí dětskou cenu „baronka ze Země všech časů“. V roce 1997 jí byl propůjčen Řád Tomáše Garrigue Masaryka in memoriam za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva.

Činnost Výboru dobré vůle v letech 1990–1991 byla spojena s humanitární pomocí krajanům z oblasti postižené havárií na Černobylské atomové elektrárně, včetně jejich návratu na území staronové vlasti.

Už po uplynutí 10 měsíců po našem setkání s prezidentem Václavem Havlem v Moskvě (viz článek v Zpravodaji č. 2 tohoto roku) vláda ČSFR pozvala na oficiální návštěvu Prahy delegaci Československé kulturně osvětové společnosti J. A. Komenského na Ukrajině. Tato společnost měla za svůj hlavní cíl řešení problematiky stěhování krajanů od Černobylu na území svých předků. Třídenní program návštěvy (23.10.–25.10.1990) byl dost intenzivní, zahrnoval

jednání s místopředsedy vlády ČSFR (Miloš Mikloško), ČR (Milan Lukeš), poslanci Národního shromáždění ČSFR a České národní rady, Kanceláři prezidenta ČSFR a s jinými státními i nestátními institucemi, zejména s Výborem dobré vůle.

Právě tam, dne 25. října 1990, se uskutečnilo setkání s paní Olgou Havlovou. Výbor dobré vůle v tu dobu měl sídlo přímo v domě Havlových. Domácí prostředí inspirovalo k otevřenému rozhovoru s paní Havlovou. Nejvíce paní Olgu, jak jsme se přesvědčili, trápila situace dětí a také mladých krajanů, kteří mohou být povoláni do sovětské armády v době, kdy se řeší československou vládou otázka návratu krajanů do staré vlasti. Předali jsme paní Olze dopis krajanů pro pana prezidenta s prosbou působit na urychlení přesídlení do ČR. Pamatuji na slova paní Olgy: „*Já to Vaškovi určitě předám.*“ Pomoc krajanům přislíbila i paní Olga.

Výbor dobré vůle ve spolupráci s vládními a občanskými organizacemi participoval na humanitární pomoci krajanům: léky a čisté potraviny směřovaly do českých vesnic v okolí Černobylu. Jak vzpomínala PhDr. Helena Dluhošová: „*Cílem potravinové pomoci bylo snížit radioaktivní zatížení v jídelníčku dětí, protože v zóně byl nedostatek nekontaminovaných potravin. (...) Potraviny byly rozdělovány všem dětem, v té které lokalitě bez rozdílu národnosti,*

a tašky s potravinami dostávalo každé z dětí osobně, aby se vyloučilo zneužití pomoci.“

Měl jsem štěstí se ještě jednou setkat s paní Olgou Havlovou. To bylo někdy na jaře roku 1991, kdy jsem v Praze na Výboru



Olga Havlová (1933–1996)

dobré vůle předal paní Olze osvědčení o jejím jmenování členem Československé kulturně osvětové společnosti J. A. Komenského na Ukrajině. Byl jsem překvapen tím, že si pamatovala veškeré podrobnosti spojené s návratem krajanů a zeptala se mě: „*Jak je to s tou vojnou u kluků z Malé Zubovčiny a Malinovsky?*“ I zde, při předávání osvědčení se projevila velká skromnost paní Olgy, když zazněl komentář ohledně jejich zásluh, podle ní pochvala patřila spíše spolupracovníkům Výboru dobré vůle.

Doc. Boris Iljuk, CSc., expředseda Československé kulturně osvětové společnosti J.A. Komenského na Ukrajině, čestný člen SČVP

Pozvánky



Výroční schůze v Šumperku

Výbor regionu Šumperk srdečně zve všechny své členy a přátele na výroční členskou schůzi regionu Šumperk, která se bude konat v sobotu dne **14. května 2016** ve 14 hodin v jídelně bývalého podniku Moravolen v Šumperku (naproti bývalému kinu Svět). Těšíme se na Vás.

Za výbor regionu předseda Jaroslav Miller

Vážení rodáci z Kvasilova

Připravuji plán Kvasilova a prosím rodáky, kteří si pamatují jména občanů Kvasilova, kde kdo bydlel, ať se mi ozve. Ulici Trenčín u pivovaru mám celou osazenou jmény. Ostatní jen některá jména v jednotlivých ulicích. Spolupracuji s rodáky na Žatecku a Chomutovsku. Prosím Vás, rodáky, kdo si pamatuje, kde kdo bydlel a jejich sousedy. Ozvěte se mi prosím.

Plánovaný zájezd na Volyň 2016

Olomoucký region SČVP plánuje uspořádat od 3. 7. do 9. 7. 2016 autobusový zájezd na Volyň. Ubytování a polopenze bude zajištěna v hotelu v Rovně a Lucku. Počítáme s návštěvou příbuzných a rodišť svých rodičů a také města Žitomír, kde jsme roky nebyli. Orientační předběžná cena bude asi 6.000,-Kč za osobu. Autobus pojedje po trase Most, Praha, Brno, Olomouc a Nový Jičín. Pokud budete mít zájem, (musíme vědět počet účastníků) můžete telefonovat 775 098 503; nebo napsat email: miroslav.nerad@seznam.cz

Plán na jednotlivé dny:

Neděle 3.7. odjezd z Prahy ve 13.00 hod směr Brno a Olomouc,
Pondělí 4.7. Rovno - ubytování, prohlídka města, český pomník, volný půlden,
Úterý 5.7. Žitomír - krajanův spolek, návrat do Rovna,
Středa 6.7. přesun do Dubna a okolí- volný den, Luck - ubytování,
Čtvrtek 7.7. Český Malín - pieta, Boratín, Luck - volný půlden,
Pátek 8.7. návrat přes Počájevo, Lvov (zajištěn průvodce), odjezd 18.00
Sobota 9.7. příjezd do Prahy dopoledne do 12.00

Miroslav Nerad

Připravuje se také sraz Kvasilováků v Liběšicích u Žatce. Děkuji.

Jindřich Fiala, Pionýrů 508, 431 51

Kláštorec nad Ohří, tel. 737 921 996,

e-mail: fiala.jind@seznam.cz

Setkání Kvasilováků

Pozvánka na setkání Kvasilováků, je-

jich potomků a přátel, které se bude konat v Liběšicích u Žatce v sobotu 4. června 2016. Sraz účastníků u pomníku padlých občanů Kvasilova a okolí bude v 11 hodin. Po pietním aktu se přemístíme do místní restaurace na pohoštění a přátelské posezení. Zveme všechny žijící Kvasilováky, jejich děti, vnuky a přátele. Na občerstvení a

organizační výdaje bude vybírán na místě příspěvek 150 Kč. Vzhledem k nutnosti zajistit předem občerstvení se přihlaste co nejdříve na telefonu: Ing. Miroslav Kada-vý, mobil 723 470 746, Jindřich Fiala 737 921 996.

Srdečně zveme. Organizační výbor

Setkání rodáků z Hulče České

Zveme na dvaadvacátá výroční setkání rodáků z Hulče České, jejich potomků a přátel, které se uskuteční v Kolečovicích v restauraci Kino dne 28. 5. 2016 v 10.00. Svou účast prosím potvrďte písemně na adresu: Jindřich Bečvář, Zderaz 4, 27004, Hořesedly, nebo na tel. 732479047, nejpozději do 23. 5. 2016, potvrzení je nutné za účelem objednávky pohoštění, částka 200,- na osobu bude vybírána při vstupu.

Srdečně zve za výbor Jindřich Bečvář

Setkání rodáků z Novokrajeva

Milí moji přátelé a rodáci z našeho Novokrajeva. V minulém roce jsem Vám psala ve Zpravodaji, že to bude naše poslední setkání. Blíží se měsíc květen a možnost se opět setkat. Proto Vás žádám, kdo budete chtít přijet, přijďte 7. května, je to sobota, na 10.00 hodinu k památníku našich padlých rodáků do Podbořan. Zatím nevím, kde bude společný oběd. To se upřesní na místě setkání. Prosím Vás, kdo budete moci, tak přijďte. Sama jsem dost nemocná, ale snažím se našeho setkání účastnit.

S pozdravem Kamila Ondrová

Setkání rodáků a přátel Českého Volkova a okolí

Setkání, na které si Vás dovoluujeme co nejsrdečněji pozvat, se uskuteční 18. 6. 2016 od 10 hodin v restauraci „U kasáren“ pod Kauflandem v Lounech. Program: zahájení setkání, společný oběd, zábava, 17 hodin večere. Přihlášky do 15. 6. 2016 na telefon 605 951 390, 606 094 130. Poplatek 280 Kč při příchodu. Pečivo vítáno.

Srdečně zvou Srbecká a Arvayová

Slavnostní shromáždění

Výbor regionu Teplice zve všechny členy a příznivce na slavnostní shromáždění k 71. výročí ukončení II. světové války, které se bude konat 28. 4. 2016 od 10 hodin u památníku 313 obětí transportu smrti u kostela sv. Prokopa v Krupce. Zvláštní autobus z Teplíc bude zajištěn, odjezd v 9.30 ze zastávky naproti hlavnímu nádraží Teplice.

V. Holmanová

Májové posezení v Praze

Region Praha Vás srdečně zve dne 25. 5. 2016 v 11,00 hod. na májové posezení s kulturní vložkou do hotelu Legie v Praze, 4. patro.

Zájemci mají možnost se přihlásit u pí. Jiřiny Kolářové, tel. 728 191 260, 220 921 949 (večer) nebo e-mailem Kolarova.Jirina@seznam.cz, nejpozději do 20.5.2016.

Vstupné 120,- Kč. Oběd a občerstvení v ceně. Tradiční tombola.

Za region Praha Ing. Ludvík Engel

Členové teplického regionu se SČVP z.s. se pravidelně účastní následujících společenských akcí: **pocta obětem holocaustu** 27. 1. v 11,30 (ŽOT), **výročí narození T. G. Masaryka** 7. 3. v 10,00 (ČsOL); **památník Krupka-Prokopka** 24. 4. v 10,00 (ČsOL); **71. výročí ukončení 2. sv. války** 5. 5. v 15,30 (ČsOL); **památka padlých ve 2. sv. válce** 6. 5. v 10,00 (Mag. TP); **památka gen. Sochora** 8. 5. v 10,00 (MU); **uctění památky vojáků Francie** 14. 5. v 11,00 (ČsOL); **výročí narození Dr. E. Beneše** 27. 5. v 10,00 (ČsOL); **Cínovec - památka žen z Lidic** 27. 5. v 13,00 (ČsOL); **památka JUDr. M. Horákové** 26. 6. v 10,00 (SVP); **Den amerických letců** 27. 7. v 9 a 11,00 (SVP); **přípomnutí 21. srpna** 22. 8. v 16,00 (Mag. TP); **uctění památky sestřelených letců USAF** 24. 8. v 16,00 (MU); **výročí úmrtí Dr. E. Beneše** 2. 9. v 10,00 (ČsOL); **výročí úmrtí T. G. Masaryka** 14. 9. v 10,00 (ČsOL); **98. výročí vzniku ČSR** 7. 10. v 16,00 (ČsOL); **den válečných veteránů** 11. 11. v 11,00 (ČsOL); **památka čs. letců - Slatina** 17. 11. v 14,00 (Slatina).

Schůze regionu Teplice se uskuteční následovně: **výborová** 25. 2. v 10,00 Twin Café; **jarní sezení** 28. 4. 2016 v 13,00 restaurace Aladin; **výborová** 18. 10. 2016 v 10,00 Twin Café; **výroční** 20. 10. 2016 v 13,00, restaurace Aladin.

Za region Lubomír Sazeček



Společenská rubrika



Tímto bych chtěla poprosit zástupce regionů, zda by u žen zmíněných v této rubrice zasílali i jejich rodné příjmení, pokud je mají k dispozici. Děkuji.

red

Blahopřání

Region Broumov: Dne 16. dubna oslaví 55 let pan **Igor Puhajko** z Rovna, nyní Broumov. Přejeme Ti do dalších let hodně štěstí a zdraví.

Za region Broumov Alexandr Stejskal

Region Karlovy Vary: V dubnu oslaví 91 let paní **Josefa Oulovská** z Dubna, bytem K. Vary a 82 let paní **Heda Vacková** z Vrby, bytem K. Vary.

Hodně zdraví a dobré pohody přeje Helena Horáková, region K. Vary

Region Litoměřice: V dubnu oslaví 75 let pan **Edvard Doležal** z Dlouhého Pole, bytem Chřibská, 84 let ing. **Josef Vlk** z Boratína, bytem Ústí n. L., 87 let pan **Jiří**

Pancíř z Rohožna, bytem Lovosice, 88 let paní **Libuše Hývlová** z Mírohoště, bytem Litoměřice.

Za region Litoměřice přeje vše nejlepší Daniela Zelenková, jednatelka

Region Brno: V dubnu oslavuje 85 let pan **Václav Kačírek** z Vilhelmovky, nyní Branišovice.

Jubilantovi přejeme pevné zdraví do dalších let. Za region Jan Pavlica

Region Cheb: V dubnu oslaví životní výročí 86 let paní **Emilie Rampasová** ze Sofievky, nyní Cheb – Podhrad.

Pevně zdraví a životní pohodu jménem chebských krajanů přeje Libuše Pancířová

Region Chomutov: V měsíci dubnu oslaví 90 let paní **Paraska Lhotáková** z Vyšna Písana, Slovensko, bytem Chomutov, 87 let pan **Josef Kocek** z Novokrajeva, bytem Šluknov, 86 let paní **Zdenka Vlnatá**

z Dlouhého Pole, bytem Nová Role, 82 let paní **Libuše Beránková** ze Zálesí, bytem Chomutov, 82 let paní **Helena Rudolfová** z Plosky, bytem Bílenec u Chomutova, 82 let paní **Marie Žemličková** z Moldavy, bytem Kadaň, 81 let pan **Vlastimil Jelínek** z Michalovky, bytem Ondřejov u Perštejna, 80 let pan **Václav Plos**, bytem Chomutov, 80 let Ing. **Darja Nedbálková**, bytem Chomutov, 75 let paní **Marie Grulichová** z Moldavy, bytem Droužkovice.

Hodně štěstí a zdraví přeje za region Jiřina Kačerová a Josef Roller.

Region Šumperk: V měsíci dubnu oslaví tito naši občané svá jubilea: 94 let paní **Emile Šimková-Voženílková** z Hlinska, nyní Nový Malín, 85 let paní **Marie Doležalová-Šotolová** z Ozeran, nyní Úsov, 81 let paní **Jaroslava Bílková** z Náchoda, nyní Vikýřovice.

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, štěstí a osobní pohody za region Šumperk Jiřina Žáková

Region Moravskoslezský: V dubnu oslaví 75 let pan **Jiří Březinský** z Hubina Českého, bytem Opava, 75 let pan **Viktor Maulis** z Hlinska, bytem Osoblaha, 81 let paní **Miroslava Volková** ze Mstěšína, bytem Nový Jičín, 88 let pan **Rostislav Stehlík** z Ládovky, bytem Šenov u N. Jičína. Jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu.

Za Moravskoslezský region Zdenka Novotná a Marie Seitlová

Region Olomouc: V dubnu oslaví 84 let paní **Halina Pavlicová** z Hlinska, nyní bytem Olomouc a 55 let paní **Alena Andělová** z Libiny u Šumperka. Všem přejeme hodně zdraví do dalších let.

Za region Miroslav Nerad

Region Teplice: V dubnu 2016 oslaví 83. narozeniny paní **Zina Dvořáková**- Slanecová, rodačka z Gorošek, nyní z Teplíc a 87. narozeniny pan **Michal Ilčenko**, rodák z Podhájců,

nyní bytem v Bystřanech. Oběma jubilantům přejeme pevné zdraví a dobrou pohodu do dalších let.

*Za výbor regionu Teplice
Vlasta Holmanová*

Region Žatec: V dubnu oslaví 81 let pan **Vladimír Anděl** z Omelanštiny, nyní Jirkov, 92 let paní **Marie Němcová** z Voloskovic, nyní Lhota, 86 let paní **Eliška Pe-**

tráčeková ze Stromovky, nyní Most, 83 let pan **Jiří Pospíšil** z Lucku, nyní Mělník, 81 let pan **Miroslav Tomeš** z Hubína Č., nyní Žatec, 88 let paní **Žofie Záveská** z Rovna, nyní Louny, 86 let paní **Marie Ješkeová** z Kupičova, nyní Chrástany, 85 let paní **Marie Medunová** z Vys. Třebušice nyní Podbořany. K narozeninám přeji hodně zdraví a štěstí.

Za region Žatec Slávka Černá

Region Mohelnice: V II. čtvrtletí 2016 se dožívá hezkého jubilea 85 let paní **Antonie Pešová** z Hrušvice, bytem Mohelnice. Do dalších let přejeme zdraví, štěstí a životní pohody.

Za region Machovská

Region Praha: V dubnu oslaví 81 let Doc. **Ladislav Slavík** z M. Poříčí, nyní Praha 9, 80 let paní **Soňa Nováková** z Moštěnice, nyní Česká Kamenice, 35 let pan **Michal Pirkel** z Vinice, nyní Jaroměř. Chtěli bychom poděkovat **Soně Novákové** za její hodnotné příspěvky do našeho Zpravodaje, její obětavou práci pro náš spolek a přejeme jí do dalších let hodně zdraví, spokojenosti a lásky své rodiny.

Vše nejlepší, zdraví a pohodu všem jubilantům za region Praha Ing. Ludvík Engel

Naše řady opustili

V únoru zemřel ve věku nedožitých 89 let pan **Miroslav Škrabal** z Rovna, posledně bytem Litoměřice.

V březnu zemřela ve věku 93 let paní **Anna Vokráčková** z Mirohoště, posledně bytem Soběnice.

*Upřímnou soustrast pozůstalým věnuje
za region Litoměřice Daniela Zelenková,
jednatelka*

Dne 30. 1. 2016 zemřela paní **Marie Mráčková** (rozená Jirkovská) ve věku dožitých 100 let. Narodila se ve Volkově, naposledy bytem v Litoměřicích. Kdo jste ji znali, věnujte ji prosím tichou vzpomínku.

*Neteř Alena Jirkovská
s rodinou a přáteli*

Dne 11. 3. 2016 v nedožitých 85 letech zemřela paní **Jiřina Bechyňská** rozená Jeřábková, pocházela z Michalovky, naposledy bytem Liběšice.

Upřímnou soustrast za region Žatec Slávka Černá

Dne 2. února tragicky zahnuili manželé **Emil a Zdena Listíkoví**. Pan Listík pocházel z Omelan. Všem pozůstalým projevueme tímto upřímnou soustrast.

Za region Machovská

V únoru zemřela ve věku 79 let paní **Marie Toušková** z Č. Straklova, posledně bytem Litoměřice.

*Upřímnou soustrast rodině vyslovuje za
region Litoměřice jednatelka
Daniela Zelenková*

Příspěvky na tisk

region Praha: Vladimír Martínek, Brod, 300,-; Ondřej Boček, Mělník, 200,-; Nislava Lubertová, Praha, 200,-; Ing. Tomáš Lešner, Řež, 200,-; Anna Müllerová, Praha, 200,-; Anna Maroušová, Praha, 200,-; Emilie Toušková, Praha, 200,-; Irena Vaníčková, Nymburk, 100,-; Doc. Vjačeslava Lohvinová, Lanškroun, 300,-; Ing. Leon Polívka, Tábor, 300,-; Klaudivie Hrušková, Beroun, 200,-

region Chomutov: Beneš Vraný, jednatel OV ČSBS, 200,-

region Brno: Libuše Hlavsová, Pohořelice, 200,-; Drahomíra Volfová, Němčičky, 200,-; Eduard Valeš, Brno, 100,-; Jaroslav Valeš, Brno, 100,-; Eleonora Loskotová, Židlochovice, 100,-; Jiří Šimonek, Brno, 200,-; Emilie Peschlová, Brno, 100,-; Mgr. Stanislava Kounková, Pohořelice, 200,-; Mgr. Stanislav

Kounek, Králíky, 200,-; Alexandr Nazařuk, Brno, 150,-; Milada Krajzlová, Brno, 200,-; Vlasta Poláková, Loděnice, 500,-; Marie Pechalová, Brno, 100,-; Naděžda Hrušková, Brno, 100,-; Antonie Moravcová, Brno, 100,-; Eleonora Jaitnerová, Brno, 200,-; Gregorij Dolinský, Brno, 200,-; Alžběta Bezděková, Brno, 100,-; Viktor Hurt, Brno, 100,-; p. Procházková, Brno, 100,-

region Rakovník: Josef Krouský, Rakovník, 200,-; Jindřich Bečvář, Zderaz, 400,-; Věra Wachtlová, Přílepy, 200,-

region Olomouc: Josef Novák, Olomouc-Nemilany, 400,-

region Žatec: Helena Tomrdlová, Podbořany, 100,-; Jiřina Zachová, Liběšice, 200,-; Marie Šimková Měcholupy, 100,-; Antonie Černá, Žatec, 100,-; Jiřina Rutová, Žatec, 200,-; Miroslav Bernard, Volečovice, 300,-; Marie Hofmanová, Postoloprty, 300,-; Bo-

humila Karlovská, Libočany, 200,-; muž. Průšovi, Bítov, 100,-; Ludmila Krobová, Hředle, 100,-; Bohumil Mašek, Žiželice, 300,-; Antonín Holubička, Podbořany, 200,-; Vladimír Valenta, Podbořany, 100,-

region Litoměřice: nejmenovaný dárce, Roudnice n/Labem, 200,-

region Šumperk: Jaroslava Bílková, Vikýřovice, 200,-; Antonie Tichá, Vikýřovice, 100,-;

Vít Lucuk, Vikýřovice, 200,-; Alena Trčková, Vikýřovice, 100,-; Emilie Konečná, Bludov, 200,-; Marie Baxová, Ostrava Poruba, 300,-

region zahraničí: na úhradu členského a na tisk přispěli: Jana Schwarhoff, Erlangen, Německo, 500,-; Jiří Raicin, Studio City, USA, 1 200,-

*Všem dárcům srdečně děkujeme,
Marie Nečasová*

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Rožtylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme.

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Číslo vydání 4/2016. Šéfredaktorka: Tereza Bártková. Jazyková korektura: Lenka Bílková. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz nebo na korespondenční adresu: Tereza Bártková, Dolnopolní 97, Brno 614 00. Tiskne: Neoset, Ke Březině 86, 142 00 Praha 4 – Písnice. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod ev. č.: MK ČR E 5901. Termín pro zaslání příspěvků do č.5/16 je 30. 4. 2016. Stránky SČVP www.scvp.eu.